

„Подобни истории за султанъ Бакшишъ сж хиляди. Оставенитѣ броненосци въ Златния Рогъ; шесть грамадни круповески орждия въ кулата Топъ-Хане, които се търкалятъ по земята, и т. н.: всичко това е бакшишъ и бакшишъ! Да си припомнимъ най сетнѣ и оная прѣлестна историйка, която ми разказа, въ врѣме на Берлинския конгресъ, Мехмедъ-Али: „Когато билъ губернаторъ въ Сараево, единъ отъ околнитѣ селяни докаралъ четире коня овесъ за кавалерията на гарнизона. Приели овеса и дали расписка; но, за да получи пари, той ходилъ цѣла недѣля, и все получвалъ расписки, една вмѣсто друга, и все давалъ бакшишъ. Къмъ края на недѣлята той си изгубилъ и овеса, и коньетѣ, и всичкитѣ пари, що ималъ. Всичко минало въ рѣцѣтъ на султанъ бакшишъ; тогава той изпсувалъ послѣдния чиновникъ, за което го задрѣли въ тъмницата, отгдѣто Мехмедъ-Али, на правителствена смѣтка, го испратилъ въ селото му“.

Въ врѣме и на моето пѣтешествие въ Египетъ за откриванieto на Суезския каналъ, азъ тѣй сжщо събрахъ много подобни факти. Така, единъ пѣтъ убѣдили Хедифа, че въ неговитѣ безчисленни имущества трѣбва да обработватъ почвата съ парни плугове. Той заповѣдалъ да доставятъ нѣколко такива, и поржката и исплащанieto дали възможность да се воспользуютъ въ голѣмо изобилие съ бакшишъ. Но тѣй като въ Египетъ оратъ щомъ се дръпне водата, то парнитѣ плугове затънали въ мократа йоще почва. И ето, въ различни мѣстности по рѣката Нилъ се виждатъ оставени раждиви плугове и тѣхнитѣ принадлежности.

Нахортували на Хедифа, че eucalyptus ще бжде драгоцѣнно дърво за Египетъ, и той тозъ-часъ заржчалъ нѣколко стотини хиляди такива дървета. Но когато ги донесли, не знаели, какво да правятъ съ тѣхъ и тѣ изсъхнали на слънце. Обаче, главната цѣль била достигната: бакшиша влѣзълъ въ нѣколко джоба.

На редъ съ тѣзи язви сжществуватъ и други и прѣди всичко: „оставяние дѣлата за утрѣ“ и равнодушие, което до-